

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/168/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118264934
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6118264934.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovičovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiany Pastierikovej, v právnej veci žalobcu: Q. A., miesto podnikania: Ludvíkov dvor 801, 040 15 Košice-Šaca, IČO: 10 818 839, zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 1.039,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/221/2018-86 zo dňa 2. októbra 2020, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/221/2018-86 zo dňa 2. októbra 2020 v odvolaní napadnutej časti II. výroku mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 1.039,42 eur od 30.12.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok proti žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) prvým výrokom zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.039,42 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol a tretím výrokom priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 191, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 788 ods. 1, § 797 ods. 3, § 524 ods. 1 a 2, § 420 ods. 1, § 420a ods. 1, § 422 ods. 1, § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 1, § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 1.039,42 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne zo sumy 1.039,42 eur od 30.12.2017 do zaplatenia a trovy konania. Súd v upomínacom konaní rozhodol platobným rozkazom, proti ktorému bol podaný odpor a na základe návrhu na pokračovanie v konaní súd spor postúpil súdu prvej inštancie, na rozhodnutie.

3. Z vykonaných dôkazov, najmä z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 15.12.2017, faktúry č. 2017/040 a 20173110008vfa, skutkových tvrdení strán sporu nesporných, mal súd za preukázané, že:

- došlo k poistnej udalosti v čase platnosti poistnej zmluvy pre povinné zmluvné poistenie vozidla vinníka (31.10.2017),

- poškodeným bolo motorové vozidlo Hyundai i 30, ečv. Q., ktoré patrilo poškodenému: Odškodnenie, s.r.o., IČO: 45482501, so sídlom Radlinského 1716, Dolný Kubín,

- k vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla RMR Slovakia, s.r.o., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného,

- žalovaný poskytol žalobcovi plnenie vo výške 2.314,45 eur namiesto uplatnených 3.353,87 eur, ktoré boli fakturované na základe FA 2017/40 splatnej 2.12.2017.

4. Žalovaný poistnú udalosť likvidoval poskytnutím plnenia z PZP poistenia vinníka vo výške 2.314,45 eur, t.j. plnenie krátil o rozdiel medzi kalkuláciou opravy a fakturáciou vo výške 1.039,42 eur. Sporné medzi stranami sporu bolo právo žalovaného znížiť poskytované plnenie o 1.039,42 eur.

5. Súd prvej inštancie považoval medzi stranami sporu za sporné platné postúpenie pohľadávky. Mal za to, že zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.1.2018 (ďalej aj ako "zmluva") je však zrejماً identifikácia postupovaného práva, čo do právneho titulu. Zmluvné strany sú označené v záhlaví zmluvy o postúpení pohľadávky a zmluva je uzatvorená v písomnej forme, obsahuje podpisy postupcu a postupníka. V obsahu dojednání zmluvy je vyjadrená zrejماً a určitá vôľa postupcu a postupníka, a to vôľa postúpiť a nadobudnúť pohľadávku. Právny predchodca žalobcu (poškodený) uvedenou zmluvou postúpil na žalobcu svoju pohľadávku vo výške 1.039,42 eur aj s príslušenstvom a všetkým právami súvisiacimi s touto pohľadávkou, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s poistnou udalosťou, ako rozdiel medzi fakturovanou škodou a škodou reálne zaplatenou žalovaným. Zdôraznil, že v zmluve je špecifikovaná pohľadávka (určitosť právneho úkonu) a je možné postúpenie aj budúcej pohľadávky. V zmysle judikatúry možno postúpiť aj pohľadávku, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávku, ktorej vznik závisí od splnenia podmienky (viď rozsudok NS ČR 33 Cdo 4658/2009). V zmluve je vymedzený predmet ako postúpenie nezaplatenej pohľadávky špecifikovanej v zmluve, spolu s jej príslušenstvom, a to z postupcu na postupníka, a za podmienok stanovených v zmluve. Vzhľadom na to, že je možné aj postúpenie budúcej pohľadávky, príp. aj pohľadávky spornej, postupovaná pohľadávka je špecifikovaná čo do okolností vzniku pohľadávky, výšky istiny ako aj vymedzenia príslušenstva. Odplatným postúpením pohľadávky z titulu nároku na náhradu škody (z PZP vinníka) z poškodeného na žalobcu, poškodený postúpil pohľadávku z titulu nároku na náhradu škody na žalobcu, nezanikla však pohľadávka z titulu nároku na náhradu škody voči vinníkovi (z PZP vinníka). Predmetom postúpenia teda nie je záväzok, ako sa snažil žalovaný nesprávne interpretovať, ale pohľadávka z titulu nároku na náhradu škody voči vinníkovi, ktorý je povinný škodu nahradiť a je na tento účel poistený. Vzhľadom na uvedené je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, ktorú súd odvodil od zmluvy.

6. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný poistné plnenie krátil neoprávnené, pretože súd nezistil neprimerané navýšenie fakturovanej sumy práce ani žiadne položky, ktoré by bolo možné považovať za špekulatívne, príp. nepravdivé alebo neprimerané. Žalovaný nepreukázal súdu, že oprava vozidla bola vykonaná v menšom rozsahu ako vyplýva z faktúry, pričom akceptovanú cenu práce žalovaný určil odhadom. Účel poistenia nie je nahradiť odhadovanú škodu, ale skutočnú škodu vychádzajúcu zo skutočných nákladov na opravu vozidla, ktoré má súd za preukázané vo výške 3.353,87 eur. Súd preto žalobe, pokiaľ ide o istinu, v plnom rozsahu vyhovel.

7. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, súd žalobcovi nárok na úroky nepriznal s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 6, 8 zákona o PZP. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, podľa ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z. z. v 3 mesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania (§ 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z.) je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté. Nie je pritom relevantné, ako mala (mohla) inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec, a

následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania.

8. Súd prvej inštancie na základe uvedeného dospel k záveru, že nakoľko žalovaný poskytol žalobcovi oznámenie o poistnom plnení do 3 mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a dokonca čiastočne plnil, nie je povinný platiť úroky z omeškania v zmysle žaloby, preto súd uplatňovaný nárok žalobcu na úroky z omeškania zamietol s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 6 a 8 zákona o PZP a citovaný rozsudok NS SR 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018. To, či žalobca považoval odôvodnenie subjektívne za nedostatočné, je pri posudzovaní nároku na úroky z omeškania v zmysle judikatúry NS SR irelevantné.

9. O náhrade trov konania rozhodol tak, že nakoľko žalobca (v odôvodnení omylom uvedený „žalovaný“) bol v konaní úspešný v rozsahu 100 % istiny, priznal mu náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, t.j. postupoval podľa § 255 ods. 1 CSP.

10. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v časti proti II. výroku z odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 2 písm. h) CSP, v zmysle ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Uviedol, že súd vyhodnotil skutkový a právny stav správne, keď žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi náhradu škody v peňažnej forme vo výške 1.039,42 eur. Druhým výrokom však žalobu vo zvyšku zamietol, pričom touto zamietnutou časťou sú úroky z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil ako 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.039,42 eur od 30.12.2017 do zaplatenia. Poukázal na to, že obdobná skutkovo právna otázka úrokov z omeškania pri krátkom poistnom plnení už bola viackrát rozhodnutá, judikovaná, bez akýchkoľvek zjavných pochybností, a to: - rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 25Cb/31/2012 zo dňa 10.01.2018, - rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.6.2015, sp. zn.: 17C/271/2014, - rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/291/2018, - rozhodnutím Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.6.2013, sp. zn.: 11Co/60/2013, - rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/335/2017, - rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach, vo veciach pod sp. zn. 4Cob/60/2017, 3Cob/8/2018, 1Co/410/2017 - rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 4Cob/3/2018. Zdôraznil, že súdy priznali nárok žalobcov v skutkovo a právne obdobných konaniach, na zaplatenie úrokov z omeškania a úrokmi z omeškania sa zaoberal aj Najvyšší súd SR.

12. Poukázal na to, že v žalobnom návrhu úrok odôvodnil podľa ust. § 517 ods. 1, 2 a § 797 ods. 3 prvá veta Občianskeho zákonníka, z ktorých je zrejmé, že ak poisťiteľ, t.j. žalovaný neposkytne poistné plnenie vo forme náhrady škody v lehote 15 dní, len čo poisťiteľ skončil šetrenie poistnej udalosti, má poškodený právo aj na úrok z omeškania, ako sankciu voči poisťiteľovi za neplnenie jeho peňažnej povinnosti - povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Z Oznámenia o poistnom plnení pri poistnej udalosti č. 9565035631 vyplýva, že dňa 14.12.2017 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti. Ak žalovaný teda ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 14.12.2019, bolo jeho povinnosťou plynúcou mu priamo zo zákona, poskytnúť poškodenému v lehote 15 dní poistné plnenie vo forme náhrady škody. Žalovaný si však túto svoju povinnosť nesplnil, k čomu ho zaviazal až súd I. výrokom napadnutého rozhodnutia, no pri vyhodnocovaní úrokov z omeškania už súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne právne vyhodnotil stav veci.

13. Ďalej uviedol, že súd, ako to vyplýva z bodu 33. napadnutého rozhodnutia, odôvodnil svoje rozhodnutie nepriznania úroku z omeškania rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/145/2017.

14. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018: "Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania."

15. Vytkol súdu prvej inštancie, že uplatnený nárok na úrok z omeškania, je právne odôvodnený ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ, ako sankcia za nesplnenie povinnosti peňažnej povahy, t. j. riadne a včas uhradiť poistné plnenie. Žalobca nežiadal o zaplatenie úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP za omeškanie žalovaného so splnením nepeňažnej povinnosti (ukončiť šetrenie poistnej udalosti v lehote stanovenej zákonom). Vychádzajúc zo znenia ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP, tieto nevylučujú aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, nakoľko postihujú inú nečinnosť poisťovateľa a včasné nesplnenie odlišných povinností, než ako vyplývajú z ustanovenia § 517 ods. 2 OZ. Podstatným kritériom pre rozlíšenie považuje to, že v ustanovení § 11 ods. 8 zákona o PZP zákonodarca postihol nečinnosť poisťovateľa spočívajúcu v nepeňažnom plnení, pričom ustanovením § 517 ods. 2 OZ je sankcionovaná nečinnosť spočívajúca v omeškaní so splnením peňažného dlhu. Uvedené znamená, že pokiaľ si splnil žalovaný v predmetnej veci svoje povinnosti vo vzťahu k žalobcovi vyplývajúce mu z ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda ho nemožno sankcionovať podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, nevylučuje to aplikáciu ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, a teda priznanie úrokov z omeškania z dôvodu omeškania žalovaného so splnením svojho peňažného záväzku vo vzťahu k žalobcovi riadne a včas. Zdôraznil, že žalobca žalovanému riadne preukázal svoje nároky na náhradu škody predložením faktúr za opravu vozidiel a žalovaný plniť tieto preukázané nároky odmietol bez toho, aby na to boli dané právne relevantné dôvody, čo je výsledkom I. výroku súdneho rozhodnutia. V priebehu súdneho konania, ako to je aj zrejme z I. výroku napadnutého rozhodnutia, bolo preukázané, že žalovaný porušil svoju povinnosť - poskytnúť poistné plnenie vo forme náhrady škody v plnej výške, kedy nedôvodne, bez opory v zákone krátil toto poistné plnenie. Je potom namieste, pri preukázaní žalovaným nesplnenej povinnosti, poskytnúť poistné plnenie do 15 dní od ukončenia šetrenia poistnej udalosti, aby znášal sankciu za svoje nezákonné konanie, v podobe úrokov z omeškania, v súlade s ust. § 517 OZ.

16. Vzhľadom na to, že nárok na zaplatenie sumy 1.039,42 eur žalovaný žalobcovi neuhradil v lehote stanovenej v § 797 ods. 3 OZ, neposkytol žalobcovi plnenie riadne a včas, s plnením sa dostal do omeškania. Nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, patrí žalobcovi popri plnení jeho nárokov v zmysle § 517 ods. 2 OZ aj nárok na úrok z omeškania odo dňa, kedy sa žalovaný do omeškania s plnením dostal.

17. Bol toho názoru, že závery v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 nemožno aplikovať na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - zákona o PZP. Z citovanej právnej vety v rozsudku Najvyššieho súdu SR zároveň vyplýva, že Najvyšší súd SR sa v rozsudku vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Najvyšší súd SR teda nevylúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia. Ak by sa pripustili závery Najvyššieho súdu SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo/145/2017 nastala by absurdná situácia, kedy by žalobca (poškodený) mal nárok na zaplatenie úroku z omeškania priamo od škodcu podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti riadne a včas, ale voči poisťovateľovi by titulom uplatnenia nároku z PZP takýto nárok nemali.

18. V prípade aplikácie daného rozsudku by tak došlo k popretiu povinného zmluvného poistenia, podstatou ktorého je právo poisteného, aby poisťovňa za neho uhradila poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na motorovom vozidle, ktorú spôsobil poistený. Zároveň v prípade aplikácie rozsudku Najvyššieho súdu SR by došlo k diskriminácii dlžníkov odlišných od poisťovní, kedy by došlo k zvýhodneniu poisťovateľov (poisťovní) na úkor ostatných dlžníkov, ktorí by boli na rozdiel od poisťovateľov zaviazaní zaplatiť úroky z omeškania od momentu, kedy sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu. Uvedený výklad jednoznačne nie je zámerom zákonodarcu.

19. Uviedol, že žalobca, resp. jeho právny predchodca predložil žalovanému faktúry za opravu vozidiel, ktoré bol žalovaný povinný prešetriť v rámci šetrenia poistnej udalosti, a do 15 dní od skončenia prešetrovania škodovej udalosti žalobcovi poskytnúť poistné plnenie. Ak žalovaný, čo i len časť zo žalobcom uhradenej faktúry neuhradil, pričom v súdnom konaní sa preukázal nárok žalobcu na zaplatenie celej fakturovanej sumy, nie je dôvod na nepriznanie úrokov z omeškania, keďže je zrejme, že žalovaný neplnil peňažné plnenie riadne a včas. Tento skutkový stav sa nijakým spôsobom neodlišuje od klasického záväzkového vzťahu, kedy ak veriteľ vyzve dlžníka na zaplatenie peňažného dlhu, ktorý však neakceptuje veriteľom požadovanú výšku plnenia, pričom v súdnom konaní sa neskôr preukáže, že veriteľ má nárok na ním požadovanú výšku plnenia, súd zaviaže dlžníka aj na úhradu úroku z omeškania za nesplnenie peňažného dlhu riadne a včas. Úroky z omeškania majú povahu sankcie (sankčné úroky)

za omeškanie dlžníka so splnením záväzku (§ 517 ods. 2 OZ a § 369 ObZ). Ak by sme pripustili závery v rozsudku Najvyššieho súdu SR, neexistovala by žiadna sankcia pre poisťovňu v prípade, ak by neposkytla peňažné plnenie riadne a včas, čo by malo za následok aj nárast počtu súdnych konaní a zaťaženia súdov súdnymi konaniami voči poisťovňam.

20. Mal za to, že povinnosť nepeňažnej povahy, ktorá je stanovená v ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, pri nesplnení ktorej vzniká poškodenému nárok na úrok z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, si zároveň nemožno vykladať tak, že na jej splnenie postačuje, ak poisťovňa len formálne zašle poškodenému oznámenie o výsledku šetrenia poisťovej udalosti, ak výsledok šetrenia je neodôvodnený a nepreskúmateľný. Oznámenia poisťovne o výsledku šetrenia však neobsahujú dôvody, na základe ktorých poisťovňa dospela k uvedenému záveru. Z uvedeného dôvodu preto v danom prípade nemožno ani prijať záver, že by si žalovaný splnil povinnosť stanovenú v § 11 ods. 6 zákona o PZP tým, že v lehote stanovenej v zákone oznámil poškodenému výsledky šetrenia poisťovej udalosti. Koniec koncov, v danom prípade vôbec nejde o to, žeby „poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poisťového plnenia podľa predstáv poškodeného,“ ako sa tým zaoberá Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí, ktoré súd nekriticky len prevzal, ale poisťovňa žiadnym relevantným dôvodom nezdôvodnila neposkytnutie poisťového plnenia v plnej miere, pričom v priebehu súdneho konania vyšlo najavo, že dôvod žalovaným uvedený nemá oporu v zákone a bola mu uložená povinnosť doplatiť krátené poisťové plnenie vo forme náhrady škody.

21. Žalobca poukázal na to, že v skutkovo a právne obdobných prípadoch je množstvo judikatúry a najmä na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Košiciach. Z judikatúry vyplýva, že poškodenému jednoznačne patria úroky z omeškania pri nesplnení peňažného dlhu poisťovňou, čo nie je možné zhojiť tým, že si poisťovňa plnila nepeňažnú povinnosť s odkazom na irelevantné dôvody krátenia poisťového plnenia.

22. Aplikácia výkladu, že poisťovňa sa dostane do omeškania až dorúčením právoplatného rozsudku by bola možná v prípade, ak by poisťovňa nebola stranou sporu a až po právoplatnom rozhodnutí, by jej bol predložený rozsudok na plnenie, napr. priamo škodcom, aby plnila poškodenému. V tomto prípade je poisťovňa stranou sporu, preto nie je možné aplikovať na tento prípad.

23. Žalobca v tejto súvislosti odkázal aj na čl. 2 ods. 1 a 2 CSP na princíp právnej istoty. Namietal, že vo veci konajúci súd sa odklonil z tejto rozhodovacej praxe ostatných súdov, čím bola právna istota žalobcu značne narušená. Zároveň, odôvodnenie jeho rozhodnutia v časti zamietnutia úrokov z omeškania považoval za veľmi všeobecné, nepresvedčivé.

24. Základným atribútom právnej istoty vyjadrenej v článku 2 CSP je požiadavka zásadnej predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Nie je mu preto zrejmé, ako mohlo dôjsť k situácii, kedy po množstve meritorných rozhodnutí, v prospech žalobcov, vydaných v skutkovo a predovšetkým právne obdobných veciach, bolo vydané napadnuté rozhodnutie, ktorým boli úroky z omeškania zamietnuté. Poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 289/2017 z 21. novembra 2017 a komentár k CSP C.H.BECK.

25. Pokiaľ by mal prezentovaný odklon v konečnom dôsledku vplyv na meritorne rozhodnutie, súd v záujme preskúmateľnosti vlastného procesného postupu je povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s následkami tohto odklonu. Takýmto postupom súdu bol porušený princíp právnej istoty, princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí.

26. Uviedol, že princíp právnej istoty sa premieta aj do povinností súdov pri koncipovaní rozhodnutia a obsahu jeho odôvodnenia. V zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 a 3 CSP sú totiž súde povinné nielen prihliadať (a prípadne odkazovať) na ustálenú rozhodovaciu prax, ale pokiaľ sa od nej odklonia, musia v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj odôvodnenie tohto odklonu. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, III. ÚS 551/2012.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zastával názor, že II. výrok súdu I. inštancie v rozhodnutí zo dňa 02.10.2020 sp. zn. 27Cb/221/2018 - 86, ktorým súd I. inštancie vo zvyšku žalobu zamietol, je vecne a právne nesprávny.

28. V zmysle vyššie uvádzaného preto navrhol, aby odvolací súd vydal rozsudok, ktorým zmení rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02.10.2020 sp. zn. 27Cb/221/2018 - 86 v II. výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol, a rozhodne vo výroku II. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.039,42 eur od 30.12.2017 do zaplatenia. A zároveň, aby odvolací súd rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

29. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

30. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Odvolací súd nenariadil pojednávanie, nakoľko ustanovenie § 385 CSP je v zásade fakultatívne, t.j. odvolací súd pojednávanie nariaďovať nemusí, nariaďuje ho iba v dvoch prípadoch, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo ak si to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Nakoľko v danom prípade nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie, ani si to nevyžadoval dôležitý verejný záujem, odvolací súd pojednávanie v zmysle citovaného ustanovenia zákona nenariadil. Odvolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti zdôrazniť, že vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, na ktorom je napadnuté rozhodnutie založené. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť a rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. zmeniť. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci.

31. Odvolací súd zistený skutkový stav posudzoval podľa nasledovných ustanovení zákona:

32. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškani.

33. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak o ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úroku z omeškania, poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 797 ods. 3, prvá veta, plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť.

35. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do 3 mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti. a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia, písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

36. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

37. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

38. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

39. Odvolací súd s poukazom na ust. § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie. Úlohou odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď II. výrokom vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania zo sumy

1 039,42 eur žalobu zamietol. Odvolací súd má zo spisu vo veci samej riadne preukázané, že žalovaný žalobcovi poistné plnenie čiastočne poskytol na účely náhrady škody, čiastočne plnenie krátil, a to z dôvodov uvedených v oznámení o poistnom plnení. Nesporným bol fakt, že k poistnej udalosti došlo, žalovaný poistnú udalosť uznal a poistné plnenie na účely náhrady škody čiastočne plnil. Kauzálny nexus bol daný tým, že porušením pravidiel cestnej premávky došlo ku škode na motorovom vozidle poškodeného. Žalovaný tým, že čiastočne plnil z poistnej zmluvy poškodenému, uznal vznik poistnej udalosti a nároku na náhradu škody z PZP, sporná však zostala výška škody. Poškodenému vznikla skutočná škoda vo výške nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla, t.j. uvedenie vozidla do pôvodného stavu. Poškodený, resp. právny nástupca má nárok voči poisťovni, aby mu škodu z PZP vinníka nahradila, keďže je vinník na tento účel poistený, čiže poisťovňa je povinná škodu v oprávnenej výške zaplatiť z PZP. Poškodený je oprávnený túto pohľadávku postúpiť na tretiu osobu, pričom je irelevantné, či sa jedná o servis alebo inú osobu, spôsobilú nadobúdať práva a povinnosti. Z uvedeného vyplýva, že poškodenému pohľadávka vznikla a túto platne postúpil na žalobcu.

40. Z oznámenia o poistnom plnení z 15.12.2017 mal odvolací súd preukázané, že bolo vyhotovené do 3 mesiacov od ohlásenia poistnej udalosti (31.10.2017), že žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti 14.12.2017, t.j. do 3 mesiacov od ohlásenia poistnej udalosti a že žalovaný odôvodnil krátenie poskytovaného plnenia tým, že sa jedná o neautorizovaný servis, priznal normohodinu za prácu 16,67 eur bez DPH a lakováciu konštantu 100 %. Náhradné diely priznal podľa kalkulácie Slovepxerty, nakoľko nákup originálnych náhradných dielov stanovených importérom danej značky a typovej rady nie je preukázaný, opravu priznal podľa vlastnej kalkulácie.

41. Predmetom konania bola pohľadávka, ktorá predstavuje krátený nárok na náhradu škody vo forme poistného plnenia zo strany žalovaného žalobcovi, na ktorú má žalobca, resp. jeho právny predchodca nárok, a to z titulu povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré má uzavreté vinník nehody so žalovaným, ako aj príslušenstvo danej pohľadávky v podobe úrokov z omeškania.

42. Žalovaný sa proti I. výroku, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť neoprávnené krátenú časť poistného plnenia neodvolal. Predmetom odvolacieho prieskumu je II. výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že žalobca poskytol žalovanému oznámenie o poistnom plnení do 3 mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a dokonca čiastočne plnil a nie je povinný platiť úroky z omeškania uplatnené žalobou; poukázal na ustanovenie § 11 ods. 6 a 8 PZP a rozsudok NS SR 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018.

43. Žalobca proti tomuto výroku podal odvolanie v súlade s ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP z dôvodu, že súd prvej inštancie postupoval pri posúdení nároku žalobcu na príslušenstvo pohľadávky v rozpore s platnou právnou úpravou a judikatúrou, čím došlo k naplneniu žalobcom uvádzaného odvolacieho dôvodu. Namietal, že súd pri samotnom rozhodovaní, ako aj pri odôvodnení svojho rozhodnutia opomenul tú skutočnosť, že žalobca si uplatnil úrok z omeškania ako sankciu za nesplnenie peňažnej povinnosti v súlade s ust. § 517 OZ, nie ako sankciu za nesplnenie nepeňažnej povinnosti podľa ustanovení zákona o PZP.

44. Odvolací súd prisvedčil odvolacej námietke žalobcu, týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia zo strany súdu v časti zamietnutia uplatnených úrokov z omeškania, a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, na ktoré sa súd v rámci odôvodnenia zamietavého rozhodnutia v časti príslušenstva pohľadávky odvolával ako na rozhodnutie, závery ktorého mali vo vzťahu k predmetnej sporovej veci podstatný význam, bolo následne nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021 zrušené a vec bola Najvyššiemu súdu SR vrátená na ďalšie konanie. Súd totiž aj v kontexte predmetného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyvodil právny záver, že žalovaný si ako poisťovateľ splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, preto nebol povinný uhradiť žalobcovi úroky z omeškania. Ústavný súd SR vo vyššie uvedenom náleze uviedol, že hoci vzťah poškodeného a poisťovateľa je vzťahom osobitným (a teda nie bežným vzťahom veriteľ - dlžník), čo sa prejavuje v osobitných konštrukciách § 11 ods. 6-8 zákona o PZP, ktoré modifikujú osobitnou úpravou následky § 563 OZ, predmetné ustanovenia nemôžu viesť k takému výkladu, ktorým by viedol k nepriznaniu úrokov z omeškania z dôvodnej, mimosúdne osobitne kvalifikovaným spôsobom uplatňovanej istiny. Výklad poskytnutý zo strany Najvyššieho súdu SR v napadnutom

rozhodnutí v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, čím sa dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy, ktorá má (v rámci zákona o PZP) za cieľ zlepšenie postavenia poškodeného, keďže v zmysle predmetného právneho predpisu bol zákonodarcom vykreovaný osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťovni. Rovnako aj v súlade so smernicou EP a Rady č. 2009/103/ES sa vyžaduje, aby členské štáty zaviedli povinnosť poisťovne (alebo jej likvidačného zástupcu) do troch mesiacov reagovať na žiadosť poškodeného o náhradu škody, ktorá má byť podporená primeranými, účinnými a systematickými finančnými alebo inými rovnocennými správными sankciami, pričom smernica zároveň výslovne vyžaduje, aby sa zabezpečilo, že poškodenej osobe budú vyplatené aj úroky. K identickému právnomu záveru dospel Ústavný súd SR aj v náleze sp. zn. III. ÚS 214/2020-29 zo dňa 14.10.2021.

45. Ústavný súd Slovenskej republiky v Nálezoch Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 309/2020 a III. ÚS 214/2020 zo 14. októbra 2021 a sp. zn. III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021 zhodne skonštatoval, že výklad ust. § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP prijatý všeobecnými súdmi v zrušovaných rozhodnutiach vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody a dostáva sa tak do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy. Súdny zároveň neaplikovali eurokonformný výklad v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti (kodifikované znenie), keď všeobecné súdy sú zároveň súdmi Európskej únie, ktoré sú povinné aplikovať únie právo (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-106/77 vo veci Simmenthal). Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení nálezu III. ÚS 215/2020 z 28. októbra 2021 uviedol, že poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo.

46. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 30Bdo/27/2021 zo dňa 23.02.2022 ako súdu dovolacieho, ktorý v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na citované nálezy ústavného súdu a konštatuje, že ak súdy pri výklade ustanovenia § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP vychádzali výlučne z gramatického výkladu uvedených ustanovení, nezohľadnili účel prijatej právnej normy a výklad neuskutočnili eurokonformným spôsobom. Prijatým nesprávnym výkladom následne spôsobili, že žalobcovi odopreli časť uplatneného nároku (úrok z omeškania), a to s odôvodnením, ktoré nedalo logické a udržateľné odpovede na podstatné otázky výkladu predmetných ustanovení. Preto pokiaľ bol Ústavným súdom SR označený ako ústavne nesúladný spôsob, akým všeobecné súdy dospeli k záveru o vzniku práva poškodeného na úrok z omeškania až po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške škody, je potrebné rovnaký záver prijať aj v tejto veci.

47. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené poukazuje na citované zákonné ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP, ktoré upravuje povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie do 15 dní a to jednak po doručení mu právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, alebo do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie.

48. Odvolací súd bol v prejednávanej veci toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno považovať za správne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k výkladu a aplikácii rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - zákona o PZP.

49. Ako bolo vyššie uvedené, súd prvej inštancie vychádzajúc z názoru, že poisťovateľ čiastočne plnil (rozdiel medzi uhradenou a priznanou sumou za opravu vozidla poškodeného pri poistnej udalosti je vo výške 1.039,42 eur), sa preto nezaoberal ani otázkou, či žalovaný je v omeškaní s poskytnutím poistného plnenia uplynutím 15. dňa po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie.

50. Vzhľadom na to, že žalovaný bol stranou sporu v konaní o náhradu škody, do úvahy prichádza jeho prípadné omeškanie s poskytnutím poistného plnenia v lehote do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Z citovaného zákonného ust. §

11 ods. 6 zákona o PZP možno vyvodiť záver, že prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie je skončené oznámením poškodenému výšky poistného plnenia, prípadne poskytnutím mu písomného vysvetlenia dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytol poškodenému písomné vysvetlenie. Najneskôr však uplynutím troch mesiacov odo dňa oznámenia mu škodovej udalosti. Následne po skončení prešetrovania vzniká povinnosť poskytnúť poistné plnenie do 15 dní (§ 11 ods. 7 zákona o PZP). Je teda zrejmé, že poisťovateľ nie je v omeškaní v lehote troch mesiacov a 15 dní, ak vykonáva svoje oprávnenie podľa § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP.

51. Ak teda poisťovateľ v lehote do 15 dní po skončení prešetrovania neposkytne poistné plnenie, dostáva sa do omeškania. Keďže dôsledok omeškania v súvislosti s povinnosťou poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie nie je riešený ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP, ale ani iným ustanovením zákona o povinnom zmluvnom poistení, je preto nevyhnutné na dôsledky omeškania poisťovateľa s poskytnutím poistného aplikovať všeobecný právny predpis, ktorým je ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd je toho názoru, že nesplnením právnej povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie riadne a včas, dostáva sa s plnením tejto povinnosti do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na to, či poisťovateľ riadne a včas splnil aj inú svoju právnu povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP.

52. V prejednávanej veci z hľadiska vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca oznámil žalovanému vznik škodovej udalosti, ktorý žalovaný zaregistroval pod č. 9565035631 a následne žalovaný mu listom zo dňa 15.12.2017 oznámil ukončenie šetrenia poistnej udalosti s tým, že mu poskytne poistné plnenie v sume 2.314,45 eur. Z uvedeného skutkového zistenia možno vyvodiť, že žalovaný skončil prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie dňa 14.12.2017, ako to vyplýva z jeho podania. Je teda zrejmé, že žalovaný časť žalobcom uplatnenej škody nezaplatil a poistné plnenie krátil neoprávnene, čo konštatoval aj súd prvej inštancie v bode 30. odôvodnenia, preto sa vo vzťahu k nemu dostal do omeškania, a to uplynutím 15. dňa po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jej povinnosti plniť, teda dňom 30.12.2017. Žalovaný plnil žalobcovi len čiastočne, ak mu pôvodne uhradil iba sumu 2.314,45 eur, to ho však nezbavuje povinnosti zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania zo sumy 1.039,42 eur.

53. Je teda nesporné, že žalovaný sa dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia uplynutím 15. dňa po skončení prešetrovania, t.j. dňom 30.12.2017 so zaplatením sumy vo výške 1.039,42 eur. S poukazom na vyššie uvedené mal preto odvolací súd za to, že žalobca má nárok na priznanie aj požadovaného úroku od 30.12.2017 vo výške 5,00 % do zaplatenia. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, ktorý konštatoval, že odôvodneniu rozsudku podľa jeho názoru chýba aj presvedčivosť, nakoľko súd len stroho uviedol odkaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ale už neposkytol žiadne logické, formálne, právne prepojenie a analógiu s týmto konaním.

54. Za nesprávny považuje odvolací súd aj poukaz súdu prvej inštancie na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017. Najvyšší súd SR v rozhodnutí konštatuje, že „žalovaná do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.“ Výkladom poskytnutým v uvedenom rozhodnutí dochádza k záveru, že poisťovňa sa dostáva do omeškania a je povinná platiť úrok z omeškania, nie potom, ako uplynula lehota podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, ale až potom, ako jej bol doručený rozsudok v spore, v ktorom vystupovala ako žalovaná, pričom tento rozsudok stotožnil s právoplatným rozhodnutím súdu o výške náhrady škody podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP.

Ako poukázal aj žalobca v odvolaní, z rozhodnutia je zrejmé, že Najvyšším súdom SR nebola riešená zásadná právna otázka pre rozhodnutie v tejto veci, a to dôsledok omeškania poisťovateľa s poskytnutím poistného plnenia v lehote do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

55. Odvolací súd má za to, že zo žiadneho zákonného ustanovenia zákona o PZP nemožno vyvodiť, že sankcia v prípade omeškania s poskytnutím poistného plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP, v spojení s § 517 ods. 2 OZ, je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP. Zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúce z ust.

§ 517 ods. 2 OZ, vzniká pri omeškaní s plnením, a nie je podmienená ďalším zákonným ustanovením. Preto, ak poisťovateľ neposkytne poistné plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, a to bez ohľadu na to, či porušil, alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, vznikne mu zákonná povinnosť zaplatiť poškodenému úroky z omeškania. Poisťovňa je tak v prípade nesplnenia si nepeňažnej povinnosti sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, a v prípade omeškania s nesplnením peňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, je sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ. Obidve sankcie preto existujú vedľa seba, nie sú podmienené a každá z nich má svoj samostatný skutkový a právny základ.

56. Bez významu vo vzťahu k povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie v lehote do 15 dní (§ 11 ods. 7 zákona o PZP) je otázka, či poisťovňa riadne (ne)splní povinnosť poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov odmietnutia alebo zníženia náhrady škody podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP. Je tomu tak preto, že povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie je viazaná výlučne na 15-dňovú lehotu po skončení prešetrovania, resp. po doručení právoplatného rozhodnutia o výške škody. To znamená, že lehota 15 dní na plnenie začína plynúť najneskôr uplynutím troch mesiacov od oznámenia poisťovni škodovej udalosti bez ohľadu na to, či poisťovňa riadne (ne)splnila svoju povinnosť ust. § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP. Navyše treba uviesť, že správnosť záverov poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantný, nakoľko poisťovateľ je povinný len poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému v lehote troch mesiacov (porovnaj rozsudok NS SR 3Cdo/145/2017).

57. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že ak súd prvej inštancie vychádzal z iného právneho názoru, vec nesprávne právne posúdil vo vzťahu k aplikácii a interpretácii ust. § 11 ods. 6 a 8 zákona o PZP, v spojení s § 517 ods. 2 OZ, preto odvolací súd postupom podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok v časti II. výroku zmenil a žalobe ohľadom príslušenstva pohľadávky vyhovel tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

58. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011 sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

59. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. Úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

60. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

62. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).